

RESEBERÄTTELSE

Namn

År och termin för utbyte

Matteus Berg

Våren 2024

Utbytesuniversitet

Politecnico di Torino

Utbildningsprogram

Civilingenjör i datateknik

Ett besök lika vackert och kort som skymningen en klar sommarkväll

Innan avresa

Idén att åka på utbyte var något jag inte hade föreställt mig göra när jag började på min KTH utbildning. Jag blev inspirerad till att söka först i slutet på 3:an. Italien var då det enda land jag kunde tänka mig själv kunna åka till. Jag har nämligen italienskt ursprung från ena sidan av släkten, och kände därför att jag ville lära känna det land som min morförälder har sina rötter. Precis som många andra KTH:are som vill till Italien valde jag Milano som förstahandsval, men detta till trots har mitt andrahandsval absolut inte snålat på fantastiska upplevelser!

Jag hade en del förväntningar vad gäller kurserna. Jag hade sparat upp alla mina valfria poäng i min master för detta utbyte. Jag valde kurser inom maskininlärning, då jag tycker att det är ett väldigt spännande ämne. Men framförallt hade jag höga förväntningar vad gäller studentlivet och fritiden. Jag fick berättat för mig att Erasmus Student Network (ESN) har en stark etablering i staden och att de arrangerar åtskilliga festligheter, resor och friluftslivsaktiviteter. Jag var i synnerhet dragen till de Italienska Alperna, som börjar bara några mil från stadens centrum. Jag föreställde mig själv åka på flertalet vandringsturer där. Jag kände mig också taggad på att lära mig mer om italiensk matlagning och förvärva nya recept som jag kunde ta med hem till Sverige.

Det var inte jättemycket förberedelser som behövde göras innan man åkte. Jag hade en sambo i min SSSB lägenhet som jag hyrde ut lägenheten till i andra hand under mitt utbyte. En viktig sak man behövde skaffa var codice fiscale, som på ett ungefär motsvarar svenska personnummer. Man behöver detta för att kunna söka bostad i Italien. Jag ansökte för codice fiscale till Italiens ambassad i Stockholm i mitten av november. Det visade sig vara precis lagom för att få kortet på posten någon vecka innan man åkte iväg i februari. Man behöver dock inte be om att få det fysiska kortet, om man bara ber om den digitala varianten så går det mycket fortare.

Utöver codice fiscale behövde jag boka en del tågbiljetter i förväg. Jag hade bestämt mig för att ta tåg ner till Turin från Stockholm.

Ankomst

Jag kom fram en och en halv vecka innan studiestart, den 23:e februari. ESN arrangerade en hel månad fullspäckad med aktiviteter innan kursstart. Så man kunde mycket väl ha anlänt en månad innan kursstart. I princip alla vänner jag hängde med för resten av utbytet träffade jag under mina första två veckor i landet, så denna period är väldigt viktig för att skaffa umgänge! Passa på att mingla med så många som möjligt för att hitta människor som du klickar med.

Jag blev överraskad av att få reda på att det inte finns någon motsvarighet till sektioner eller studentkår i Italien. Även de inhemska studenterna går till ESN när de ska gå på student evenemang.

En sista sak jag vill nämna här är de problem jag stötte på under min resa till Italien. På vägen ned fick jag en del problem med tågen. Jag hade förbokad alla mina biljetter, då det är mycket dyrare att köpa precis innan avfärd. SJ-tåget som tog mig från Stockholm till Hamburg var två timmar försenat. Således missade jag mitt byte som skulle ta mig till ned till Basel, så jag behövde spontanköpa en ny biljett för ett högt pris. Tåget till Basel blev försenat det också med drygt en timme, så då missade jag ännu ett byte och behövde köpa en ny biljett. Något jag fick reda på i efterhand är att man tydligen kan få en ny biljett gratis för en senare avgång, ifall man missade sitt ursprungliga byte på grund av förseningar. De allra flesta tågbolagen i Europa är med i den så kallade Agreement of Journey Continuation (AJC). Man måste be om förseningsintyg från tågpersonalen för det försenade tåget. Sen visar man upp intyget för kundtjänsten på tågstationen, och då kan de ge dig alternativ för vilken avgång du kan ta istället. Så kom ihåg att ha detta i åtanke om du ska resa med tåg i Europa till ditt utbytesland! Jag lyckades få mina pengar tillbaka för de extra biljetterna genom att driva en ansökan till Kammarkollegiet. Men det är nog mycket smidigare att lösa det på plats vid tågstationen.

Ekonomi

Kostnadsmässigt skulle jag säga att det mesta kostar ungefär lika mycket som det gör i Sverige. Förvänta dig en hyra på åtminstone 500 euro (mest troligen mer) ifall du vill bo på ett bra läge nära skolan eller en tunnelbanestation. CSN erbjuder merkostnadslån för utlandsstudier, som ger dig några tusenlappar extra. Men i min mening kan du utan problem klara dig med vanliga CSN bidrag+lån, så länge du inte reser eller festar för mycket under ditt utbyte.

Det som dock skilde sig kostnadsmässigt var mat. Både när man handlar i butik och ska äta ute på restaurang så är det mycket billigare i jämförelse med Sverige. Om du vill leva på så billig kost som möjligt kan jag rekommendera någon av Edisu Piemontes mensor. Du kan tänka dig en mensa som motsvarigheten till Nymbles restaurang. Till skillnad dock från resturang Nymble kan man i en mensa få både lunch och middag för endast 2.5 euro var, sex dagar i veckan. Kvaliteten på maten är något undermålig. Mycket får man dock, framförallt är det extremt billigt. Jag åt lunch där varje vardag och min plånbok är tacksam.

För att kunna delta på ESN:s evenemang måste man betala en medlemsavgift på drygt en tjug euro. Det är utan tvekan värt att betala avgiften i min mening. Några av de bästa stunderna jag hade under mitt utbyte var på ESN:s evenemang, det är inte något man vill missa!

Boende

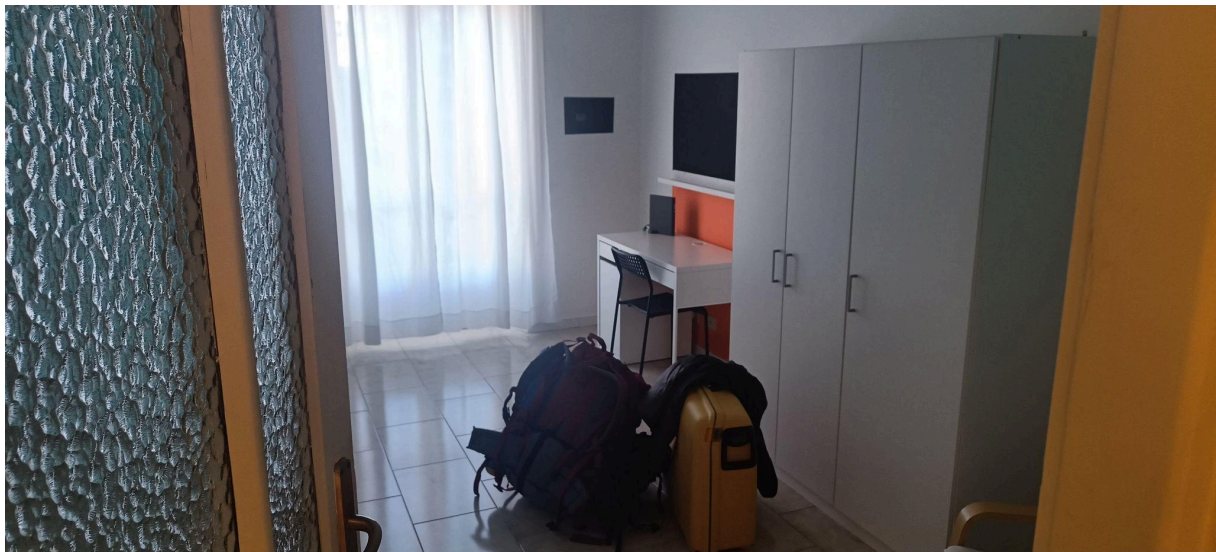
Det första boendet jag hade bokade jag via spotahomes tjänst Erasmusu. Tjänsten äger inte några bostäder själv, utan den låter privata uthyrare och boendeföretag sätta upp annonser. Jag hittade där en lägenhet som jag bokade i början av januari. Det var via företaget Habyt. Jag blev lockad av den jämförelsevis billiga hyran på 450 euro. Jag skulle leva i en studentkorridor och dela rum med en annan person. Det fanns dock många röda flaggor med Habyt som jag inte gav uppmärksamhet till innan det var för sent. Jag tänker lista de röda flaggorna här nedan:

- Kontraktet har en minimilängd på 6 månader. Det är inte möjligt under några omständigheter av avbryta kontraktet tidigare än så
- En depositionsavgift på 1 350 euro krävdes
- Det är inte möjligt att ringa företaget. Det enda sättet att komma i kontakt med deras kundtjänst är genom att skicka in ett ärende på deras hemsida.

När jag skulle flytta in i bostaden den 1:a mars var jag tvungen att hämta min nyckel hos en souveniraffär som låg vid andra sidan stan från mitt boende. När jag väl kom fram till lägenhetsporten fick jag inte nyckeln att fungera. Jag fick lära mig i efterhand att man behövde röra nyckeln på ett väldigt specifikt sätt för att få upp dörren, men det var inget jag visste då. Jag stod utanför ingången i kanske två timmar. Under tiden skickade jag ett ärende på företagets hemsida, svar kom först dagen efter. Jag var tvungen att boka hostel för natten. Dagen efter kom jag tillbaka och då råkade det komma en snubbe ut ur lägenhetsdörren som kunde visa mig hur man skulle använda nyckeln. Jag tog mig upp till min våning och öppnade dörren till rummet. Så fort jag steg in blev jag bemött av en röklukt så illa att den trängde sig hela vägen in i själen. Jag hade hamnat med en kedjerökare till rumskamrat. Om natten var det omöjligt för mig att sova om jag inte hade fönstret vidöppet. Köket på min våning var i synnerligen undermåligt skick. Kylskåpen var fulla av utgångna varor som boende innan mig lämnat kvar när de flyttade. Köket på bottenvåningen var dock värre. Jag fick berättat för

mig att sen någon vecka tillbaka hade hemlösa människor brutit sig in i lägenhetshuset och stulit så gott som alla köksredskap vid bottenköket. Tydligt hade de lyckats få tag på koden för kodboxen som innehöll extra nycklar och använde det för att ta sig in. Jag tyckte att hela detta spektakel inte var så värst trevligt, så jag flyttade ut efter två nätter. Mitt råd efter denna upplevelse är detta: Kolla på en oberoende sida som tex. Trustpilot vad recensionerna är för företaget du bokar boende hos! Framförallt: Boka ALDRIG ett boende hos Habyt!

Inom en vecka fixade jag ett nytt kontrakt via Stanza Semplice, och det var en helt annan upplevelse. Hyran blev 560 euro, men allt gick smidigt och bra. Jag hade ett eget rum på ungefär 25 kvadratmeter och delade lägenheten med två andra. Allt var rent och prydligt när jag anlände, och lägenhetskamraterna var trevliga. Jag vill ge extra beröm till fastighetsskötaren som var väldigt hjälpsam och extremt snabb på att svara på meddelanden.

Bild på rummet i mitt andra boende hos Stanza semplice

Universitetet och studierna

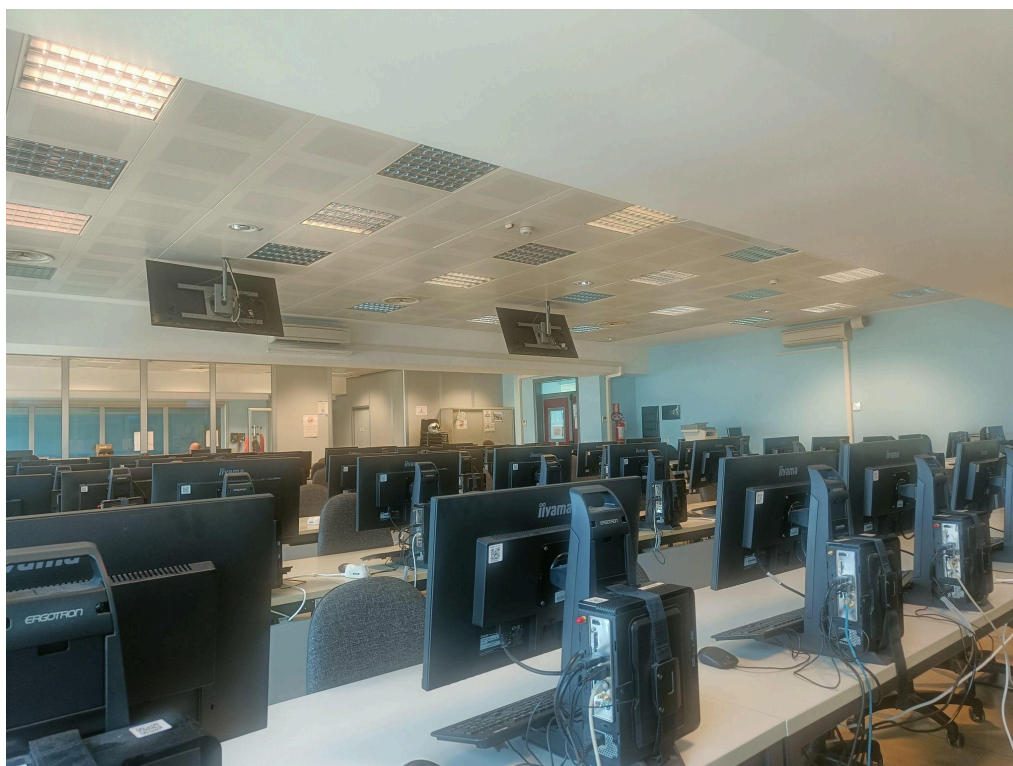
Politecnico di Torino (hädanefter benämnd polito) är definitivt mindre än KTH. Skolan har inriktning inom maskininlärning, och jag fick inte den uppfattningen bara för att jag råkade plugga just inom det ämnet på mitt utbyte. Själva kursupplägget var sig rätt likt från hur det är på KTH. En avsevärd skillnad dock är att de inte delar upp sina terminer i två delar. Det vill säga, det sker ingen tenta period i mitten av terminen, utan alla tentor för hela terminen sparas till slutet. Jag saknade också mycket av den kontinuerliga examination KTH kurser brukar ha. Nästan alla mina kurser hade bara ett examinerande moment, och det var tentan i slutet av kursen. Således kan det vara svårt att hålla studiemotivationen uppe i början av terminen. För mig så blev det mycket festande&resor tills mitten på juni. Sen slavpluggade man i 5 veckor sträck. Vardag som helg, morgon till kväll. Det verkar ungefär vara så de flesta andra studenter gör också. Självt hade jag dock föredragit ett mer kontinuerligt upplägg.

När tentaperioden börjar så har du två möjligheter att skriva tentan. Klarar du inte den första tentan kan du registrera dig för den andra för att försöka igen. Klarar du även inte tentan då, finns det en omtentaperiod någon månad senare. För mig som pluggade vårterminen var det första tenta försöket i slutet på juni, det andra i juli och omtentaperiod i september.

En vanlig dag på polito börjar med att man vaknar upp tidigt. Skolan har ett stort problem med studieplatsbrist, så om man vill paxa en plats bör man vara där tidigt innan alla andra. Jag fann att de flesta ställen fortfarande har platser kl 08:00, men efter 08:30 börjar det bli rätt svårt att hitta lediga platser. Det verkar finnas en kultur här att lämna någon klenod tillhörande en (typ paraply, tjocktröja eller räkneblock) på sin studieplats ifall man ska iväg, för då garanterar man att man fortfarande har en plats att sitta när man kommer tillbaka. Efter ett tag lyckades jag dock hitta salar som var någorlunda tomma, oavsett tid på dagen. En sal jag kan rekommendera är LABINF. den ligger en våning upp i byggnaden som kommer precis efter MixTo huset efter att man har gått ut ur mensa. Det

finns också för den delen mikrovägsugnar i den byggnaden på markvåningen, troligen de enda på hela campus. LABINF är också extra bra på sommaren, då den har bra luftkonditionering. De flesta delarna av campus blir kvalmigt varma på sommaren. Den enda nackdelen med LABINF är att de ibland har föreläsningar i salen under dagen, men man får sitta kvar så länge man är tyst och inte stör.

Alla mina kurser jag läste var på engelska. Turin ska vara känt som en av de italienska städer som kan engelska bäst. Förutom någon professor som hade väldigt stark brytning fann jag inga som helst problem med kurserna språkmässigt. Som internationell student har du möjlighet att ta en kurs i italienska. Man börjar med att göra ett test som avgör vilken nivå du får läsa på. Jag läste Italienska A2 kursen, då jag hade läst A1 under min kandidat. Eftersom de internationella studenterna som läser språkkurserna har väldigt skilda scheman är kvällslektioner den bästa lösningen, för att inte oundvikligen krocka med andra kurser.

LABINF datorsalen. Salen brukar inte vara så här tom, fotot är taget den 25:e juli och ingen är kvar och pluggar då

Politos schemaläggning är lite udda i min mening. De delar upp dagen i 1,5 timmarsblock. Så en föreläsning varar oftast 1,5-timmar eller 3 timmar. Om man har otur kan man få en föreläsning som är 4,5 timmar. En bra/dålig sak är att schemat är samma varje vecka för hela terminen. Något jag har hört flera råka ut för är att de en dag i sitt schema har föreläsningar från 11:30 till 16:00. Detta innebär att man inte riktigt får en lunchrast. På introduktionsmötet sa koordinatoreorna att akademisk kvart råder på skolan. Under min tid här dock kan jag inte riktigt hävda att det stämmer. Tydligt är inte akvart en grej alls på kandidatnivå, så folk är rätt ovana vid att ha det på masternivå. Från min erfarenhet brukar professorn börja lektionen typ 5-10 minuter efter föreläsningens starttid enligt schemat.

En sista viktig sak att nämna är att huvudcampus stänger kl 21:00. Om du är kvar efter det blir du inlåst, då får du snällt be en säkerhetsvakt att släppa ut dig. Jag talar från erfarenhet. Vill du plugga efter det klockslaget finns det flera studieplatser runt om i staden som har öppet senare. Själv satt jag en del vid Murazzi, som ligger vid östra delen av stan längs med Po floden.

Kurser

Tillgodoräkningen för mitt utbyte blev rätt enkelt, då jag hade sparat upp alla mina valfria 30 hp för denna termin. Jag läste följande kurser:

- (Kurskod) "Namn" poäng
- (01TXFSM) "Machine learning and Deep learning" 10
- (01TXGSM) "Mathematics in Machine Learning" 8
- (01TUYSM) "Distributed architectures for big data processing and analytics" 8
- (010XGLZ) "Lingua italiana II livello" 6

Machine learning and Deep learning är en gruppprojektkurs. Jag gick i lag med en tunisian och fransyska. Kursen tar en samling kontemporära uppsatser inom maskininläring (hädanefter ML) och utformar ett projekt kring det som man ska göra med sina kamrater. Föreläsningarna riktar in sig i början på computer vision med Convolutional Neural Networks, men projektförslagen hade stor mångfald och täckte många hörn inom hela ML-ämnet. Om du var som mig, och inte hade läst någon kurs inom ML tidigare, kan det vara lite svårt att hänga med i föreläsningarna i början. Under kursens gång får man stöd av assistenter på veckovisa möten. För mig var kursen otroligt givande. Jag lärde mig väldigt mycket om hur ML-algoritmer används och utvecklas idag, och lite smakprov på hur man bedriver forskning inom området. Jag tror att för just maskininläring är det av yttersta vikt att man håller kursen uppdaterad, då branschen rör sig framåt i raketfart. Jag tycker att denna kurs lyckades med det väldigt väl. Den enda kritiken jag har var att man var tvungen att använda gratisversionen av google colab för att träna sina ML-modeller. Gratis colab tillåter ungefär bara 4 timmar av träning för varje 72 timmar. Det uppstod flera tillfällen i kursen där jag använde 4 olika google-konton för att köra mina algoritmer. Jag tycker att skolan borde ha betalat för att ge alla studenter colab plus.

Mathematics in Machine Learning var en rätt tung kurs. Kursen hålls av två professorer, och i praktiken delar de upp kursen i två delar. Professor 1 lär ut ML från perspektivet av sannolikhets- och statistikteori. Professor 2 angriper ML från en mer modern synvinkel. Han tar in bland annat linjär algebra, teori kring inlärningsgarantier samt beskrivningar på en radda olika ML-algoritmer. Jag behövde lägga ned mycket tid på denna kurs för att få godkänt. Det svåraste jag fann med kursen var att den var väldigt bred. På tentan får man 4 uppgifter som man ska lösa på två timmar. Tentan var visserligen öppen bok, men mycket måste man ha i huvudet när det är så lite tid. Jag kände också att jag hade behövt fräscha upp mitt minne av sannstat och linalg. För mig som datalog gick jag dessa kurser tidigt i min utbildning och glömde snabbt bort materialet, då det inte dyker upp så värst mycket i senare kurser på mitt program.

Distributed architectures for big data processing and analytics var den enkla kursen jag läste. Jag gick på de flesta föreläsningarna, och sen började jag plugga självständigt 5 dagar innan tentan. Detta var tillräckligt för att ge mig full pott. Kursen täcker användning av programmeringsbibliotek för att interagera med Big Data kluster. Skolan har sitt eget maffiga kluster som man kör alla sina jobb på. Främst kommer du programmera i python, men det är lite Java också vid sidan av. Professorn i kursen var utan tvekan den bästa jag hade på mitt utbyte. Han var väldigt pedagogisk i sina förklaringar. Interaktion med studenterna låg i fokus, vilket hjälpte inläringen avsevärt. Jag tyckte det var svårt att inte kunna hänga med på vad han gick igenom.

Lingua italiana II livello är italienska på nivå A2. Jag hade föreläsningar på måndag, onsdag och fredag kl 19:00-20:30. Jag deltog på så gott som alla lektioner och fann dem väldigt givande och roliga. Således tyckte jag det inte var så illa att jag förlorade 3 vardagskvällar i veckan. Jag tror jag hade rätt tur med läraren jag fick, vid många tillfällen var det hans lektion som var höjdpunkten på dagen för mig. Kursen examineras via en tenta i slutet av kursen. Tentan består av 50 flervalsfrågor, man behövde 30 för godkänt. Med deltagande på de allra flesta lektioner, samt självständigt plugg 3 dagar innan tentan fick jag 35.

Staden och landet

Turin som stad påminner mycket om Stockholm. Städerna är ungefär samma storlek, och jag tycker att många delar av arkitekturen är sig lik. ‘

En stor kulturkrock för mig var dygnsrytmen och när man var förväntad att anlända i förhållande till den torgförda mötestiden. Italienare gör allting senare: De vaknar två timmar senare, de har lunch två

timmar senare, de lägger sig två timmar senare, de har sin skoltermin två månader senare och de anländer till mötesplatsen två kvart senare. För mina andra svenska kompisar tror jag inte att detta var en lika stor grej. Men för mig som föredrar att vakna kl 06:00, somna kl 22:00 och anlända prick krävdes det en drastisk anpassning. Det som var absolut svårast för mig var att många italienska klubbar stänger så sent som kl 06:00 på morgonen. Medan mina polare fortsatte kämpa på, kände jag mig rätt död efter kl 03:00.

Jag var positivt överraskad över hur långt Italien hade kommit med kontantlösa betalningar. Jag lyckades klara mig helt med kortbetalningar så länge jag stannade i Turin. Jag behövde dock använda kontanter då och då när jag skulle ut och turista på andra ställen i landet. Saker som mindre souvenirstånd och taxis tar fortfarande mest kontanta betalningar.

För tågresor inom Italien är det trenitalia.it man vill använda sig av. Där kan man boka tågbiljetter online, och efter man lärt sig hur det fungerar så är det väldigt smidigt. Något nytt för mig var check-in tjänsten de erbjuder. Efter att du köpt din biljett så måste du checka in den på hemsidan, för att den ska vara giltig. Ifall du inte checkar in din biljett efter tågets avgångstid, så är din biljett inte giltig. Själv glömde jag att checka in min biljett varje gång, tills en biljettkontrollant kom och jag fick böta 50 euro, sen dess har jag aldrig glömt. I början avskydde jag systemet, men nu i efterhand inser jag värdet i det. Innan du checkat in din biljett så har du möjlighet att byta biljett kostnadsfritt till alternativa eller senare avgångar. Det är väldigt bra ifall det visar sig att du tex. inte hinner till ditt tåg och måste ta en senare avgång.

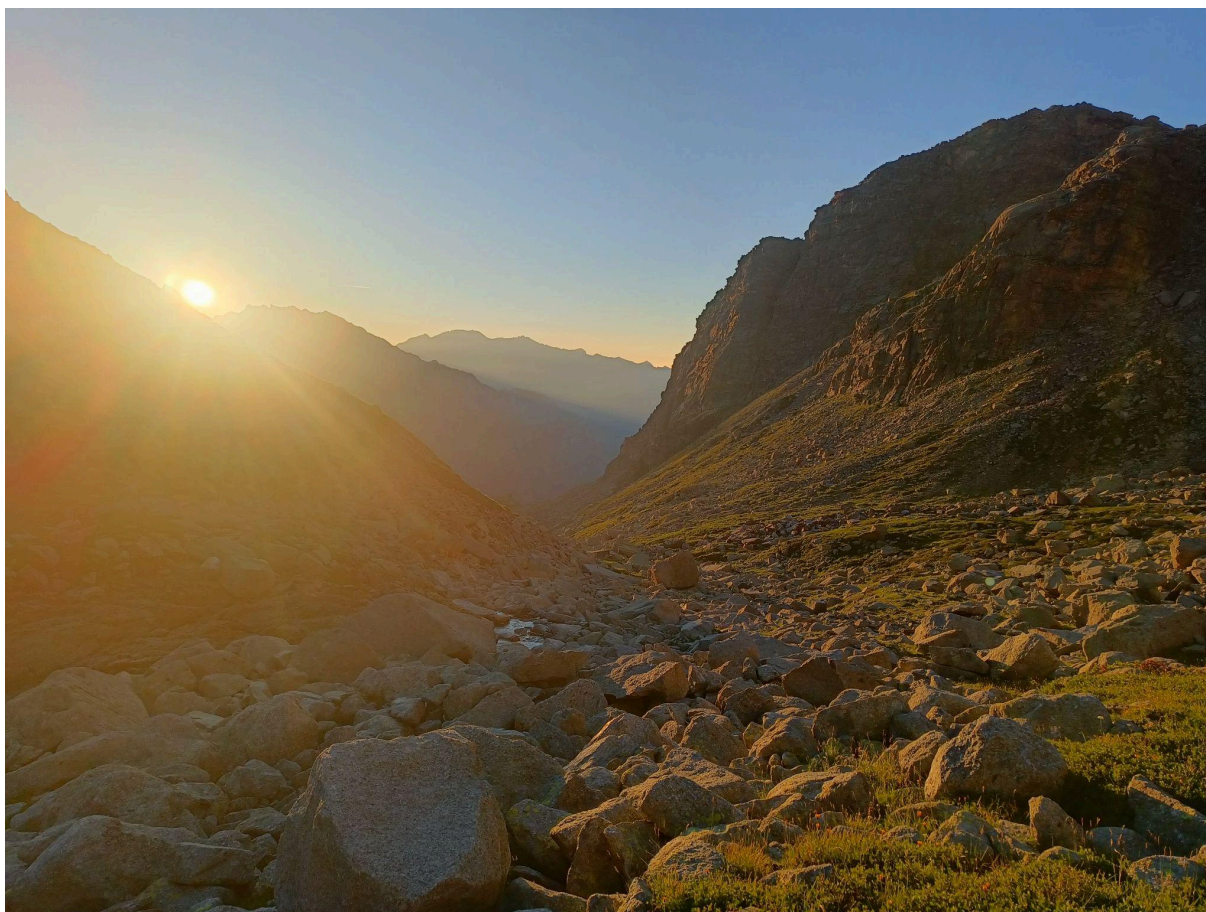
Fritid och sociala aktiviteter

Fritiden i Turin var helt underbar. En sak jag gjorde flera gånger i början av terminen var att åka skidor. Turin ligger bara 90 minuter från Alperna med tåg, och biljetterna är billiga. Jag åkte skidor i Bardonecchia och Sestriere. Om man ska jämföra de två så var Sestriere en helt klart bättre skidupplevelse, medan Bardonecchia var närmare. Vid slutet på mars så var snön rätt så smält på de flesta ställena längre ned i bergen. Så jag rekommenderar att åka så mycket man kan i februari och början på mars.

Bild från skidorten Sestriere

Jag tog flera vandringsturer i bergen senare på halvåret. Bland annat var jag ute tre nätter i gran paradiso naturreservatet i slutet på juli. Jag åkte dit kollektivt, vilket visade sig vara lite av en utmaning. Först tog jag tåget från porta Susa till Rivarolo Canavese. Efter det fanns det buss som tog mig till Pont Canavese. Därifrån behövde jag promenera i drygt 15 km längs med en bilväg för att nå naturreservatet. Men oj vad det var värt det! Jag hade aldrig befunnit mig i en mer underbar miljö än den jag bevistade de där tre dagarna. Jag såg stenbockar, storgnagare och örnar. Jag gick på grus, stenbumlingar och glaciärnsnö. Det var rena naturmotivet, vart än man tittade. Jag stannade en natt i Rifugio Pontese, och jag kan varmt rekommendera det! Personalen där var supertrevliga och nyfikna på att höra vem jag var och var jag kom ifrån. De gav mig extra pasta till middag, trots att jag inte hade betalat för det. Innan jag gick så satte jag en nål på deras världskarta de hade i vardagsrummet, tydligen var jag den första svensken som hade besökt det där vandrarhemmet. Temperaturen i naturreservatet fann jag precis lagom. Runt 10 grader om natten och 20 på dagen. Mycket bättre än den bastu till stad som Turin förvandlas till under sommarmånaderna.

Bild jag tog under morgonen sista dagen i gran paradiso

ESN arrangerade många resor till städer runtom i landet. Jag och tre andra KTH:are åkte med på deras Napoli resa som var i april. Jag kan varmt rekommendera det! Det var en fullspäckad helg som började och slutade i en 10 timmars bussresa. Den innehöll sömnbrist av imponerande magnitud, men oj så roligt man hade! Det var nattklubb både fredag och lördag. På lördagen var man på ön Capri, precis utanför stan och fick bada i kristallklart vatten. Man märkte verkligen att Napoli är pizzans hemvist. Vi åt bland annat vid Pizzeria di Michele, som tydligen ska vara en av världens bästa pizzerior. Jag kan också rekommendera att äta pizza fritte, det är inbakad pizza, typ som en calzone, men brödet är lite svagt knaprigt, väldigt gott! Biljettpriset för resan var ~3 500 kr. I detta pris ingick dit- och tillbakaresa med buss, tjustigt hotell för fredag och lördag samt transport till och från nattklubben för fredag och lördag kväll. Transport med båt till och från Capri var också inkluderat. Maten fick man stå för själv. Det var 5 euro per drink på nattklubben.

Jag lärde mig främst känna andra Erasmusstudenter under min tid på utbytet. Det var i allmänhet svårt att lära känna italienare, då de redan hade en etablerad gemenskap som det ofta kändes svårt att tränga sig in i.

Det finns många sevärdheter i Turin. Här ger jag en snabblista på ställen jag var på, som jag anser man själv borde besöka i ordning av viktighet: Mole Antoneliana, Basilico di Superga, Museo Egizio, Venaria Reale, Palazzo reale, Castello del Valentino, Allianz Stadium, Stadio Olimpico.

Vad gäller restauranger i Turin var min absoluta favorit Napples, i San Salvario området. De gör sitt pizzabröd perfekt, det finns en sorts mjukhet i brödet som jag inte lyckats hitta i Sverige, helt fantastisk. En annan bra restaurang är Libery Pizza & Artigianal Beer, där är de speciellt kända för sin burrata pizza. Om man vill ha mat från sjön rekommenderar jag Marimisti vid via Po. Om man är ute efter en mer exklusiv restaurangupplevelse rekommenderar jag Slurp Gustotram Torino. Restaurangen är en spårvagn, så medan man äter middag så åker man på spårvagnen genom staden.

Priset är 55 euro per person, men maten var ingen besvikelse! Jag och min kusin fick en 5-rätters som bland annat innehöll skinka med sås och pepprade köttfärsbiffar, fiskspett och vaniljbakelse, samt chokladpudding toppad med nötter.

På barfronten kommer du troligtvis vara vid Camping bar i San Salvario en del om du vill träffa andra studenter. ESN har event där varje vecka. En annan bra bar är Imbarchino vid Valentino parken. Den ligger längs med Po floden, det är extra mysigt att sitta där utomhus när det är varmt ute. Le Panche är också ett väldigt populärt barområde som ligger bredvid Dora floden. Det samlas väldigt mycket folk där runt kvällarna. Längre norrut från Le Panche hittar vi en mindre känd bar vid namn Edit. Om man tycker om öl skulle jag absolut rekommendera att gå dit någon gång, de brygger nämligen sina egna lokalproducerade öler där.

Nattklubbar finns det många av i Turin, jag besökte långt ifrån alla. De två klubbarna som ESN har samarbeten med är Milk och The Beach. Milk ligger i Crocetta och The beach längs med Po. Båda klubbarna spelar musik man känner igen, bland annat Abba och Avicii. Drinkpriserna är också jämförbara. Milk är lite större och har ett utomhusområde, till skillnad från The Beach. Om man vill gå till en mer inhemsk klubb kan man prova Centralino. Jag själv tyckte inte så mycket om det, då de mest bara spelade lokalt hembrända italienska låtar.

Hållbarhet

Jag tog tåg både till Turin och sen tillbaka till Stockholm. Så det är absolut möjligt att skippa flyget! Förvänta dig dock åtminstone 3 byten för att ta dig fram. Undvik också att boka tåg med Deutsche bahn, då det nästan alltid är försenade! Försök boka ett tåg via det Schweiziska bolaget SBB, eller ett österrikiskt tåg istället.

Bostaden jag bodde i hade återvinning för plast, kartong, metall och glas. Det verkar vara standard i hela staden. Universitetet hade något seminarium om hållbarhet i början på terminen, men jag deltog inte på den så jag vet inte vad som sades där.

Rekommendationer och övriga reflektioner

För min del fann jag det enklare att lära känna andra svenskar från KTH i mitt utbyte, då man har en del gemensamt. Men jag skulle verkligen värja att utmana dig själv och umgås med andra nationaliteter också. Jag träffade människor från bland annat Kina, Vietnam, Tunisien och Uzbekistan på ESNs evenemang. Jag fann det otroligt fascinerande att lära mig om andra länders kultur och se att man ändå i grund och botten inte är så annorlunda trots allt.

Försök att ha kul på ditt utbyte! När jag tittar tillbaka på det nu så har utbytet varit en av de bästa halvåren i mitt liv, och det kunde nog ha blivit den utan tvekan bästa, hade jag släppt lös lite mer och njutit av nuet.